

[Knud Lind]

kunne have sagt: Resten taler vi om, så er der åbent bal til alle sider. Det er reelt det, fru Kirsten Lee siger her.

Jeg vil gerne spørge fru Kirsten Lee, om man forlods har diskuteret og gennemgået de forskellige paragraffer. Det er, som om man løber fra det hele, men jeg går ud fra, at også Det Radikale Venstre er gået ind for det lovforslag, som justitsministeren her har fremsat. Eller har man læst forkert, er det SF's lovforslag, man har siddet og læst på?

Nør Christensen (CD):

Det har naturligvis været overordentlig interessant at lytte til debatten, for jeg havde ventet, at der var nogle, der ville sige noget ganske andet, f.eks. at dyrene skal have det så elendigt som overhovedet muligt. Det har der ikke været endnu, og det kan jeg selvfølgelig kun glæde mig over. Man skal afskaffe unødigt lidelse for dyr. Det er en væsentlig stramning i forhold til det, man skriver: »Dyret skal beskyttes bedst muligt.« Jeg må opfatte det som en væsentlig stramning af lovforslaget, som justitsministeren her fremkommer med, og det lægger god grund for det videre arbejde, når justitsministeren helt eller delvis har fået vedtaget sit lovforslag og skal til at fastsætte de administrative bestemmelser for den kommende rammelovgivning. Dyrene skal nok få det godt, i hvert fald når vi kan skrive, at »dyr skal beskyttes bedst muligt«. Ingen ordfører har sagt, at dyrene skal have det elendigt; det er meget betryggende, at vi har fået det at vide så mange gange, som vi har. Vi skal nok få en langt bedre behandling af dyrene i Danmark.

Jeg tror ikke, man kommer ret meget længere med opstramminger end det, justitsministeren er gået med til i det foreliggende lovforslag – medmindre man, naturligvis, har et helt urealistisk forhold til, hvordan den aktuelle situation er for de erhvervsdrivende. Der er næppe nogen, der har dyr i deres erhverv eller som kæledyr, der ikke vil behandle deres dyr på en tilstrækkelig god måde.

Man kunne selvfølgelig sige, at man kunne nøjes med den første paragraf eller de første tre paragraffer, eller man kunne nøjes med de ti bud, hvis det gjaldt menneskehed, og så var det tilstrækkeligt. Men jeg tror ikke på, at vi skal gå for voldsomt frem.

Derimod tror jeg mere på, at vi kan vinde os megen hæder og megen ære i det europæiske, hvis vi tager os godt sammen og mander os op til med en forstærket indsats over for EF og Europa i det hele taget at gøre opmærksom på, at der måske er andre lande, der kunne trænge til et løft.

Det behøver ikke nødvendigvis at være Danmark, der er i front alle steder. Jo, f.eks. på hastighedslovområdet så jeg det naturligvis gerne. Men ellers behøver vi ikke at være i front alle steder, naturligvis.

Jeg synes, der ligger en stor opgave for ministre med relationer til EF i at få koordineret synspunkterne, sådan at man er sikker på, at man har Det Radikale Venstres bagland fuldstændigt i orden. For jeg er naturligvis lige så enig med hr. Knud Lind som så mange andre gange i det, han sagde, at Det Radikale Venstre nu, hvor debatten har udviklet sig en lille smule, ikke har den samme sikre, faste hånd, som de havde indledningsvis. De bliver straks lidt bløde i knæene. Og det må selvsagt genere ministeren en hel del, at partier i opposition ofte er langt mere loyale end regeringspartierne over for den pågældende minister.

I de bemærkninger til lovforslaget, justitsministeren har skrevet, og i fremsættelsestalen nævner ministeren en væsentlig skærpelse, som jeg har læst med stor tilfredshed:

»Samtidig er der givet mulighed for, at politiet kan få adgang til dyrehold uden retskendelse, når der foreligger mistanke om, at dyr behandles uforsvarligt.«

Det er en væsentlig skærpelse i forhold til det eksisterende, og jeg tror, at det er overordentlig vigtigt at have med i den kommende overvejelse omkring dette lovforslag. Det er altså uden retskendelse, at man får adgang, når man har en mistanke – ikke engang det juridiske udtryk en »bestyrket« mistanke, men blot en mistanke. Det er overordentlig vigtigt, for så har man mulighed for at gøre en reel indsats. Kønne ord og flotte ord gør altså ikke så meget, men noget i denne retning. Det siger en hel del om, at man kan gøre noget effektivt i de situationer, hvor dyr lider unødigt.

Samme minister gør en hel del ud af, at dyreværnsorganisationerne skal inddrages, at de skal have indflydelse, og at de skal have lejlighed til at udtale sig. Der er ikke engang tale om en pligt, og det kan man jo glæde sig over. De